

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 12 czerwca 2012 r.

DOLiS/DEC-527/12/36282, 36284, 36288
dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), art. 12 pkt 2, art. 22 w związku z art. 23 ust. 1 pkt 3 i pkt 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pana G. C., na przetwarzanie jego danych osobowych przez Bank S.A. oraz „K” S.A. ,

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana G. C., na przetwarzanie jego danych osobowych przez Bank S.A., zwaną dalej również Bankiem, oraz „K” S.A., zwaną dalej Spółką lub firmą windykacyjną.

W celu rozpatrzenia przedmiotowego wniosku Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych przeprowadził postępowanie wyjaśniające, w toku którego ustalił następujące okoliczności faktyczne.

1. Pan G. C. oraz Bank S.A. to strony umów zawartych w dniu [...] sierpnia 2003 r. o prowadzenie bankowych rachunków oszczędnościowo – rozliczeniowych oraz [...] grudnia 2007 r. o korzystanie z karty kredytowej m.. Umowa o korzystanie z karty kredytowej została wypowiedziana przez Skarżącego pismem z dnia [...] lipca 2010 r. (kopia wypowiedzenia umowy znajduje się w aktach sprawy). Skarżący wypowiadając umowę o korzystanie z karty kredytowej nie dokonał spłaty zadłużenia z tytułu jej wykorzystania. Obecnie Bank obsługuje zaległe zobowiązanie Skarżącego w ramach windykacji polubownej.

2. Bank w dniu [...] marca 2011 r. przekazał K. S.A. wierzytelności wobec Skarżącego do windykacji. Od dnia [...] maja 2011 r. Spółka nie przetwarza danych Skarżącego, gdyż Bank wycofał ww. wierzytelność z obsługi tej firmy ze względu zawarcie ugody i rozłożenie jego zadłużenia na raty, które Skarżący już zaczął spłacać.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych dokonał na podstawie zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego oceny legalności przetwarzania danych osobowych Skarżącego, natomiast nie badał kwestii istnienia lub nieistnienia wierzytelności wobec Skarżącego, ani słuszności i zakresu dochodzonych wobec niego roszczeń cywilnoprawnych. Takie sprawy, zgodnie z art. 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296 z późn. zm.), są sprawami cywilnymi i powinny być rozpatrywane w postępowaniach prowadzonych przez sądy powszechne. Organ ochrony danych osobowych, działając na podstawie i w granicach ustawowych kompetencji przyznanych mu ustawą o ochronie danych osobowych badał, czy u podstaw przetwarzania przez Bank S.A. i K. S.A. danych osobowych Pana G. C. znajduje się jedna z przesłanek legalizujących przetwarzanie danych osobowych określonych w art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwanej dalej również ustawą. Zgodnie z treścią art. 23 ust. 1 ustawy przetwarzanie danych osobowych jest dopuszczalne, gdy: osoba, której dane dotyczą, wyrazi na to zgodę, chyba że chodzi o usunięcie dotyczących jej danych (pkt 1), jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa (pkt 2), jest to konieczne do realizacji umowy, gdy osoba, której dane dotyczą, jest jej stroną lub gdy jest to niezbędne do podjęcia działań przed zawarciem umowy na żądanie osoby, której dane dotyczą (pkt 3), jest niezbędne do wykonania określonych prawem zadań realizowanych dla dobra publicznego (pkt 4), jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą (pkt 5).

Mając na uwadze powyższy przepis oraz okoliczności niniejszej sprawy, należy wskazać, iż Bank S.A. pozyskał dane osobowe Skarżącego w związku z zawarciem umów: z dnia [...] sierpnia 2003 r. o prowadzenie bankowych rachunków oszczędnościowo – rozliczeniowych oraz [...] grudnia 2007 r. o korzystanie z karty kredytowej m.. Podstawą natomiast przetwarzania przez Bank jego danych osobowych jest art. 23 ust. 1 pkt 3 i pkt 5 ustawy. Skarżący wypowiedając umowę o korzystanie z karty kredytowej nie dokonał spłaty zobowiązania powstałego w wyniku korzystania z niej. Bank w celu dochodzenia swoich roszczeń przetwarzał dane osobowe Skarżącego w oparciu o art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy. Przepis ten jest ściśle skorelowany z art. 23 ust. 4 ustawy, który precyzuje, co należy rozumieć przez pojęcie usprawiedliwionego celu administratora danych bądź odbiorców danych. Zgodnie z pkt 2 ww. artykułu, za prawnie usprawiedliwiony cel uważa się w szczególności dochodzenie roszczeń z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej. Ponadto Bank przetwarza dane

osobowe Skarżącego w związku z zawartą pomiędzy mini ugodą i rozłożeniem zadłużenia Skarżącego na raty, tj. w ramach windykacji polubownej.

Odnosząc się zaś do kwestii udostępnienia przez Bank danych osobowych Skarżącego firmie windykacyjnej – K. S.A., na podstawie umowy o obsługę wierzytelności zawartej w dniu [...] marca 2005 r., wskazać należy, iż powyższe znajdowało prawne uzasadnienie w przepisie art. 31 ustawy. W ocenie organu przekazanie wierzytelności do wyegzekwowania przez firmę windykacyjną (a w konsekwencji udostępnienie, także danych osobowych dłużnika - Skarżącego), mające na celu uzyskanie niezapłaconej kwoty wynikającej z tytułu świadczonych na rzecz klienta usług, stanowi realizację przez administratora (Bank S.A.) prawnie usprawiedliwionego celu, o którym mowa w art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy. Podkreślić należy, iż administrator danych, działając na podstawie art. 23 ustawy, nie musi sam przetwarzać danych osobowych. Stosownie do treści art. 31 ustawy administrator danych może powierzyć innemu podmiotowi, w drodze umowy zawartej na piśmie, przetwarzanie danych (ust. 1), zaś podmiot, któremu dane powierzono, może je przetwarzać wyłącznie w zakresie i celu przewidzianym w umowie (ust 2). Udostępnienie danych osobowych Pana G. C. przez Bank S.A. na rzecz firmy windykacyjnej oraz ich przetwarzanie przez ten podmiot znajdowało zatem uzasadnienie w treści art. 31 ustawy, gdyż przedmiotowe powierzenie nastąpiło we wskazanej umowie, na podstawie której Bank zlecił Spółce obsługę dochodzenia wymaganej od Skarżącego należności. Wskazać również należy, że wskutek zawarcia przedmiotowej umowy nie doszło do zmiany administratora danych osobowych Skarżącego – nadal pozostaje nim Bank S.A. Ponadto wskazać należy, iż Spółka nie przetwarza już danych osobowych Skarżącego, zostały one usunięte z jej zbioru danych.

Na koniec wskazać należy, iż Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych nie jest organem właściwym do oceny zasadności dochodzonych roszczeń wobec Skarżącego przez jego wierzyciela (Bank). Jak już zostało to wyżej wskazane takie sprawy są sprawami cywilnymi i powinny być rozpatrywane w postępowaniach prowadzonych przez sądy powszechne.

Reasumując, w analizowanej sprawie organ nie stwierdził podstaw do zakwestionowania legalności przetwarzania danych osobowych Skarżącego przez ww. podmioty.

Mając powyższe na uwadze, w tym stanie prawnym i faktycznym, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak na wstępie.

Stronom, na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych oraz art. 129 § 2 w zw. z art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego przysługuje, w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).